

ΕΝΩΣΗ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΟΥΡΓΩΝ

Ελληνικό Τμήμα Διεθνούς Οργανισμού Σύγχρονης
Μουσικής ISCM GREEK SECTION

σ/ο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, Βασ. Σοφίας &
Κόκκαλη, 115 21 Αθήνα, τ 210-7256607,
e gcu@otenet.gr,
w eem.org.gr · iscm.org

23·04·26

ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΥΘΟ ΣΤΟΝ ΗΧΟ

η ελληνική κιθάρα σήμερα

έργα των
Δημήτρη Δοξάκη
Αλέκου Ξένου
Ορέστη Καλαμπαλίκη
Κυριάκου Τζωρτζινάκη
Μιχάλη Τραυλού
Διονύση Μπουκουβάλα
Βασιλικής Φιλιππαίου
Γιώργου Παπουτσή

κιθάρα
Γιάννης Ευσταθόπουλος

ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΩΔΕΙΟ ΠΑΤΡΩΝ
Ρήγα Φεραίου 5 · Πάτρα 262 23
20:30

ΕΝΩΣΗ
ΕΛΛΗΝΩΝ
ΜΟΥΣΟΥΡΓΩΝ

ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΩΔΕΙΟ ΠΑΤΡΩΝ
1892
ΑΡΧΕΤΟΥΝ ΕΡΑΡΧΕΙΟ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

23·04·26

ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΥΘΟ ΣΤΟΝ ΗΧΟ

η ελληνική κιθάρα σήμερα

έργα των

Δημήτρη Δοξάκη

Αλέκου Ξένου

Ορέστη Καλαμπαλίκη

Κυριάκου Τζωρτζινάκη

Μιχάλη Τραυλού

Διονύση Μπουκουβάλα

Βασιλικής Φιλιππαίου

Γιώργου Παπουτσή

κιθάρα

Γιάννης Ευσταθόπουλος

Η Ένωση Ελλήνων Μουσουργών ιδρύθηκε το 1931 και είναι ένα από τα αρχαιότερα ελληνικά καλλιτεχνικά σωματεία. Τα μέλη μας είναι συνθέτες και συνθέτριες που ζουν στην Ελλάδα ή/και έχουν ελληνική ή κυπριακή εθνικότητα, και ασχολούνται με τις διάφορες εκδοχές της Σύγχρονης (Νέας, Έντεχνης, Εξερευνητικής, Πρωτοποριακής, Πειραματικής) μουσικής.

Ιστορικά υπήρξαν μέλη της **EEM** πολλοί από τους σημαντικότερους Έλληνες συνθέτες, όπως οι Γιάννης Ξενάκης, Θόδωρος Αντωνίου, Δημήτρης Μητρόπουλος, Γιώργος Σισιλιάνος, Μανώλης Καλομοίρης και Διονύσιος Λαυράγκας.

Βασικός σκοπός μας είναι η ανάδειξη και η διάδοση της σύγχρονης ελληνικής μουσικής δημιουργίας, σε όλο το φάσμα των σύγχρονων τάσεων που εφαρμόζονται σε παγκόσμια κλίμακα στην εποχή μας. Για την επίτευξη του σκοπού μας, διοργανώνουμε ποικίλες καλλιτεχνικές δράσεις, συναυλίες, φεστιβάλ, διαλέξεις, εκδόσεις, ενώ υποστηρίζουμε με ιδιαίτερη προσήλωση τους νέους συνθέτες και τις νέες συνθέτριες, με εκπαιδευτικές δράσεις, εργαστήρια σύνθεσης και διαγωνισμούς.

Η **EEM** δίνει ιδιαίτερη σημασία στην οικοδόμηση και διατήρηση συνεργασιών με πρόσωπα, δίκτυα και φορείς στην Ελλάδα και το εξωτερικό, ώστε να έχει η ελληνική μουσική δυνατότητες προβολής και αναγνώρισης της αξίας της. Συγκεκριμένα, η **EEM** βρίσκεται σε σταθερή συνεργασία με το **Μέγαρο Μουσικής Αθηνών**, την **Εθνική Λυρική Σκηνή**, το **Ινστιτούτο Γκαίτε της Αθήνας**, το **Ωδείο Αθηνών** και το **Ωδείο Φίλιππος Νάκας**, ενώ έχει ανά τους καιρούς συνεργαστεί με το **Φεστιβάλ Αθηνών**, την **Κρατική Ορχήστρα Αθηνών**, τον **Σύλλογο οι Φίλοι της Μουσικής** και την **Μεγάλη Μουσική Βιβλιοθήκη Λίλιαν Βουδούρη** και πλήθος άλλων μουσικών φορέων.

Η **EEM** είναι το Ελληνικό Τμήμα της **ISCM** (International Society for Contemporary Music). Όραμά μας είναι, με την ανάπτυξη της αλληλεγγύης αλλά και της συμπερίληψης μεταξύ των μελών μας, αλλά και εμπλουτίζοντας και εδραιώνοντας την ελληνική μουσική δημιουργία, να διαδραματίσουμε σημαντικό ρόλο στην καλλιτεχνική ζωή της Ελλάδας, καθώς και να περιφρουρήσουμε τα επαγγελματικά δικαιώματα των συνθετών και συνθετριών.

Γιάννης Ευσταθόπουλος

Σολίστ, ερευνητής και διδάκτωρ στις Τέχνες από το Vrije Universiteit Brussel με εμφανίσεις και διαλέξεις σε συναυλιακούς χώρους, φεστιβάλ και συνέδρια στην Ευρώπη, στο Ηνωμένο Βασίλειο, στην Αυστραλία και την Κίνα. Έχει σπουδάσει κλασική κιθάρα, ιστορικά όργανα και ανώτερα θεωρητικά στα Koninklijk Conservatorium Brussel, Πανεπιστήμιο Μακεδονίας, Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης και Δημοτικό Ωδείο Δράμας.

Το 2019 κυκλοφόρησε τον πρώτο του δίσκο από την Ολλανδική Εταιρεία Passacaille και δίδαξε μεταξύ άλλων στο Instituto Cervantes Βρυξελλών, το Βασιλικό Ωδείο Βρυξελλών, το Stedelijk Conservatorium Brugge και από το 2022 στο Τμήμα Μουσικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων.

Δημήτρης Δοξάκης

Don Quijote (2026)*

Αλέκος Ξένος

Χορικά (1947)
μεταγραφή Γεράσιμου Μηλιαρέση

Ορέστης Καλαμπαλίκης

Ará (2019)

Κυριάκος Τζωρτζινάκης

Nocturno no. 3 (1980)

διάλειμμα

Μιχάλης Τραυλός

In blue (2017)

Three pictures (2002)

Διονύσης Μπουκουβάλας

Mouvement (2024)*
αρ. 5 από τον κύκλο *Postcards*
(αφιερωμένο στον Γιάννη Ευσταθόπουλο)

a Calvino (2024)*
αρ. 3 από τον κύκλο *Reveries*

Βασιλική Φιλιππαίου

Drops of rain (2025)*
αφιερωμένο στον Γ. Ε.

Γιώργος Παπουτσής

Παράφραση 1 - Αποχώρηση (2026)*
για κιθάρα και ηλεκτρονικά
(παραγγελία του Γιάννη Ευσταθόπουλου)

* α' εκτέλεση

Δημήτρης Δοξάκης

Γεννήθηκε στην Δράμα. Είναι πτυχιούχος ανώτερων θεωρητικών και διπλωματούχος φλάουτου. Παρακολούθησε μαθήματα σύνθεσης με τον Χρήστο Σαμαρά και συνέχισε τις σπουδές του στο Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης, στην τάξη σύνθεσης τού Κώστα Τσούγκρα. Είναι διδάκτωρ τού Τμήματος Μουσικών Σπουδών τού Ιονίου Πανεπιστημίου με βαθμό άριστα, κατέχοντας σύνθεσης και επιβλέποντα καθηγητή τον Ιωσήφ Παπαδάτο. Έχει βραβευθεί με το Α΄ βραβείο στον διαγωνισμό σύνθεσης «Δημήτρης Δραγατάκης» για το έργο του *String Quartet* (2006). Έχει δημιουργήσει πάνω από 80 μουσικές συνθέσεις. Έργα του έχουν διακριθεί και παρουσιαστεί στην Ελλάδα και στο εξωτερικό από σημαντικά σύνολα και μουσικούς (π.χ. dissonArt ensemble, Ελληνικό Συγκρότημα Σύγχρονης Μουσικής, Σύνολο Φεστιβάλ Ιονίων, Κουαρτέτο φλάουτων της Κ.Ο.Θ., Flaudi Quattro, Demetrius Polyzoides, Janna Polyzoides, Taranenko Alona, Georgios Vardakis, Ρία Γεωργιάδου, Δημήτρης Λεοντζάκος, Δημήτρης Δημόπουλος, Νικολός Δημόπουλος, Γιώργος Τσαρδάκας Γιάννης Ανισέγκος, Αλέξανδρος Μιχαηλίδης, Στέφανος Νάσος, Νίκος Νικόπουλος, Όθων Γκόγκας κ.ά.). Έχει παρακολουθήσει σεμινάρια σύνθεσης, διαλέξεις από τους Marco Stroppa, Thomas Simaku, Jonathan Cole, Θόδωρο Αντωνίου, Χρήστο Σαμαρά, Γιώργο Κουρουπό, Χρήστο Χατζή, Γιώργο Απέργη.

Don Quijote (2026)

Το έργο *Don Kixώτης* για σόλο κιθάρα είναι εμπνευσμένο από το ομώνυμο έργο του Μιγκέλ ντε Θερβάντες. Αποτελείται από δύο μέρη. Στο πρώτο αποδίδεται η περιπλάνηση του ήρωα σε αναζήτηση των ιδανικών και της αυτοπραγμάτωσής του και ως αντίδραση στους περιορισμούς, στις απαιτήσεις και τις αντιφάσεις της τότε (αλλά και της τωρινής) κοινωνίας. Παρατίθεται ένα αναγεννησιακό μελωδικό θέμα τού συνθέτη Χουάν Βάσκεθ, ως αναφορά στην εξιδανικευμένη Δουλτσινέα και στον ανεκπλήρωτο έρωτα του Don Kixώτη. Ακολουθούν μουσικά επεισόδια-αναφορές, στα αντίστοιχα επεισόδια της Σιέρα Μορένα και των ανεμόμυλων, της πιο χαρακτηριστικής περιπέτειας του Don Kixώτη. Το πρώτο μέρος κλείνει με μια μουσική ανακεφαλαίωση και μια σύντομη coda. Στο δεύτερο μέρος η μουσική, με σύντομες παραπομπές σε περιεχόμενα τού πρώτου μέρους, αναπαριστά, με χρήση δύο δωδεκάφθογγων σειρών που εναλλάσσονται, έναν ήρωα που είναι πλέον ψυχικά πιο ήρεμος, νιώθοντας ικανοποίηση από την ολοκλήρωση του επίπονου αγώνα του, έστω και αν αυτός ήταν σε μέγιστο βαθμό μάταιος, έστω και αν συνεπαγόταν για εκείνον τεράστιο προσωπικό κόστος.

Το έργο αφιερώνεται στον Κωνσταντίνο Καρέλα, αλλά και σε κάθε άνθρωπο που εμφορείται από ιδεαλισμό και είναι ονειροπόλος, συγκρουόμενος συχνά για τα ιδανικά του με το περιβάλλον του, με τη λεγόμενη «πραγματικότητα», την οποία θα ήθελε να είναι διαφορετική.

και γενικά σύγχρονες τεχνικές που συνδυάζονται αβίαστα με τους τρόπους της ελληνικής μουσικής. Ως διευθύντρια της Φιλαρμονικής Εταιρίας Ωδείο Πατρών (από το 1997) έχει δημιουργήσει δύο θεσμικούς κύκλους, το «PODIUM Νέων Καλλιτεχνών» και τον «Μουσικό Μάιο», διοργανώνοντας παράλληλα συναυλίες, σεμινάρια και ημερίδες, με θέματα που αφορούν στη μουσική, έχοντας και η ίδια ενεργό συμμετοχή. Είναι μέλος της Ένωσης Ελλήνων Μουσουργών.

Drops of rain (2025)

Το έργο γράφτηκε στις 2-3 Οκτωβρίου 2025, μετά από παρότρυνση. Οι πρώτες φθινοπωρινές σταγόνες βροχής μας βγάζουν από τον καλοκαιρινό λήθαργο, μας αφυπνίζουν, μας ενεργοποιούν και μας οδηγούν σε καταστάσεις προετοιμασίας και δράσης. Το *Drops of rain* είναι το πρώτο μου έργο για κιθάρα και είναι αφιερωμένο στον κιθαριστή Γιάννη Ευσταθόπουλο.

Γιώργος Παπουτσής

Είναι συνθέτης, μουσικοθεωρητικός και πιανίστας. Σπούδασε σύνθεση στα Πανεπιστήμια Μουσικής και Παραστατικών Τεχνών του Γκρας - με τους Gerd Kühr και Georg Friedrich Haas - και της Βιέννης με τον Erich Urbanner, καθώς και στη Μουσική Ακαδημία της Καρλσρούης με τους Wolfgang Rihm, Sandeep Bhagwati και Ulrich Michels. Είναι διδάκτωρ σύνθεσης του Ιονίου Πανεπιστημίου. Πριν από τις ακαδημαϊκές σπουδές του, σπούδασε πιάνο με την Λίλια Βασιλειάδου και ανώτερα θεωρητικά με τον Άλκη Μπαλτά, ενώ συμμετείχε σε σεμινάρια πιάνου και σύνθεσης στην Ελλάδα και στο εξωτερικό - μεταξύ άλλων με τους K. Aho και M. Spahlinger. Είναι εντεταλμένος διδάσκων στο Τμήμα Μουσικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων και έχει διδάξει σύνθεση στο Πανεπιστήμιο Μακεδονίας, καθώς και πιάνο, ανώτερα θεωρητικά και σύνθεση σε ωδεία της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης. Διετέλεσε διευθυντής του Δημοτικού Ωδείου Πολυγύρου (2011-2014). Είναι συνιδρυτής του Δικτύου Δράσεων «Music Is» και της ΑΜΚΕ «Clé D'Out Ouverte». Συνθέσεις του για σόλο όργανα, μουσική δωματίου, ορχήστρα και οργανικά σύνολα έχουν παρουσιαστεί στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, ενώ έχει συνθέσει μουσική για το θέατρο κι έχει συνεργαστεί με πολλές χορογράφους και ομάδες χορού στα φεστιβάλ MiM (2015-2018). Υπήρξε επίσης επιστημονικός συνεργάτης των αστριακών μουσικών εκδόσεων «Universal» και «Musikverlag Wolfgang Kiess».

Παράφραση 1 - Αποχώρηση (2026)

Το έργο αντλεί το υλικό του από τα τελευταία τρία επεισόδια του μουσικού θεάτρου *Οιδιπόδειο Σέλας 1*. Στη νέα αυτή εκδοχή, ελάχιστες παρεμβάσεις μεταμορφώνουν το προηγούμενο ηλεκτρακουστικό υλικό: μια ελαφρώς διαφοροποιημένη επιλογή συχνότητων - προκύπτουσα από νέα δεδομένα εισόδου στον αλγόριθμο κατασκευής της λίστας φίλτρων - προσαρμόζει τη διάδραση μεταξύ ηλεκτρονικού ήχου και κιθάρας. Το μουσικό κείμενο του εκτελεστή προκύπτει από την παρτιτούρα του μουσικοθεατρικού έργου μέσα από μια ελεύθερη, αφαιρετική ανάγνωση των σημαντικότερων στιγμών του.

Διονύσης Μπουκουβάλας

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1979 και μεγάλωσε στη Ζάκυνθο. Σπούδασε πιάνο με την Μαίρη Χάλαρη και θεωρητικά της μουσικής με τον Μπάμπη Κανά. Πήρε πτυχίο από το Τμήμα Μουσικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Αθηνών και μεταπτυχιακό στη μουσική από το πανεπιστήμιο Paris 8 στο Παρίσι. Είναι μέλος της Ένωσης Ελλήνων Μουσουργών. Ασχολείται με τη σύνθεση από την αρχή των μουσικών του σπουδών. Έχει γράψει πλήθος έργων (συμπεριλαμβανομένης μιας συνεργασίας με τον Αμερικανό συνθέτη Steve Reich) που έχουν παιχτεί στις ΗΠΑ, τη Μεγάλη Βρετανία, τη Γαλλία, την Ιταλία, τη Λιθουανία, τη Μάλτα κ.α. Το έργο του *Chemins fermés* για έξι έγχορδα, παίχτηκε στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών και κέρδισε βραβείο στον κύκλο συναυλιών «Workshops». Έχει επίσης κυκλοφορήσει δύο δίσκους με αυτοσχεδιασμούς για πιάνο σόλο (*Αγγλικοί κήποι*, *Aspects of love*), για τους οποίους έχει λάβει θερμές κριτικές από καταξιωμένους μουσικούς του χώρου, όπως ο Νορβηγός Ketil Bjørnstad. Ως μουσικός ερευνητής, έχει γράψει πολλά κείμενα, με ιδιαίτερο ενδιαφέρον στη μουσική της ιδιαίτερης πατρίδας του. Έχει συντάξει τον κατάλογο έργων του Αλέκου Ξένου, που δημοσιεύθηκε στο περιοδικό Μουσικολογία και σε αφιερωματική έκδοση του Μουσείου Μπενάκη.

Mouvement (2024)

Το *Mouvement* είναι το 5ο μέρος του έργου *Postcards*. Το έργο αποτελεί φόρο τιμής στο έργο *Greeting Cards* του Ιταλού συνθέτη Mario Castelnuovo-Tedesco και χρησιμοποιεί το ίδιο σύστημα μετατροπής γραμμάτων σε νότες. Το κομμάτι χρησιμοποιεί ως αφιερώματα το ονοματεπώνυμο του Γιάννη Ευσταθόπουλου.

a Calvino (2024)

Το *a Calvino* είναι το 3ο μέρος του έργου *Reveries*. Κάθε μέρος του έργου εμπνέεται από έναν καλλιτέχνη. Το *a Calvino* παίρνει την έμπνευσή του από το μυθιστόρημα «Οι άρατες πόλεις» του Ιταλού συγγραφέα Italo Calvino.

Βασιλική Φιλιππείου

Μελέτησε πιάνο και ανώτερα θεωρητικά της μουσικής με τον Κωνσταντίνο Κυδωνιάτη, ενορχήστρωση με τον Άλκη Μπαλτά και έλαβε το δίπλωμα σύνθεσης με τον Θόδωρο Αντωνίου. Έχει συμμετάσχει σε διάφορα σεμινάρια - συνέδρια σχετικά με θέματα που αφορούν στη μουσική τόσο από την πλευρά της σύνθεσης – ανάλυσης, όσο και της ερμηνείας. Δίδαξε στη δημόσια Μέση Εκπαίδευση από το 1981 έως και το 2009. Έχουν κυκλοφορήσει από τις εκδόσεις «ΤΟ ΔΟΝΤΙ» τα βιβλία της: «Σημειώσεις πάνω στα Χορικά του J. S. Bach» και «Πραγματεία στην Αρμονία της Τονικής Μουσικής». Μουσική της έχει ηχογραφηθεί σε cd's. Το συνθετικό της έργο περιλαμβάνει έργα για σόλο όργανα, για μικρά οργανικά ή φωνητικά σύνολα, για ορχήστρα, για φωνή και ορχήστρα ή οργανική συνοδεία. Η μουσική της γραφή βασίζεται στην εσωτερική αναζήτηση και στο στοχασμό, χρησιμοποιώντας πολυρρυθμία, ατονικότητα

Αλέκος Ξένος

Γεννήθηκε στην Ζάκυνθο το 1912. Έμεινε ορφανός και από τους δύο γονείς σε ηλικία δύο ετών. Τον μεγάλωσε ο Σπύρος Μπάστας ή Μορούλιας, τραγουδιστής αστικής λαϊκής μουσικής της Ζακύνθου. Γράφτηκε στη φιλαρμονική του νησιού όπου έπαιζε τρομπόνι, συμμετέχοντας σε ορχήστρες μελοδραματικών θιάσων που επισκέπτονταν το νησί. Σε ηλικία 20 ετών κατατάχθηκε στη Μουσική Φρουρά Αθηνών. Την ίδια εποχή γράφτηκε στο Ωδείο Αθηνών, συνεχίζοντας τις σπουδές του στο τρομπόνι και σπουδάζοντας θεωρητικά με τους Δημήτρη Μητρόπουλο, Φιλοκτίτη Οικονομίδα και Γεώργιο Σκλάβο. Είχε ενεργή δράση στην ίδρυση ορχηστρών και μουσικών φορέων καθώς και στον μουσικό συνδικαλισμό. Είναι ιστορικό μέλος της Ένωσης Ελλήνων Μουσουργών. Το 1941 εντάσσεται στο ΕΑΜ. Στη διάρκεια της κατοχής συμμετέχει ενεργά στην Αντίσταση, και δημιουργεί χορωδίες και φιλαρμονικές στην ελεύθερη Ελλάδα. Συλλαμβάνεται δυο φορές, αλλά ξεφεύγει. Το 1947 απολύεται από την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών λόγω των πεποιθήσεών του και το 1950 από την Ορχήστρα του ΕΙΡ. Πιο γνωστά του έργα είναι η *Συμφωνία αρ. 1 – Αντίσταση* και το συμφωνικό ποίημα *Ο Διγενής δεν πέθανε*, εμπνευσμένο από την δολοφονία του Νίκου Μπελογιάννη. Πέθανε στην Αθήνα το 1995.

Χορικά (1947)

Το έργο *Χορικά*, από την τραγωδία *Ο θάνατος του Διγενή* γράφτηκε πάνω στο ομώνυμο έργο του Άγγελου Σικελιανού. Ο Ξένος γράφει για το έργο (σε χειρόγραφο σημείωμά του, «Αθήνα 20/9/1984»): «Χορόδραμμα σε στίχους / Άγγελου Σικελιανού / από την τραγωδία / “Ο θάνατος του Διγενή” / – Είναι γραμμένο για έγχορδα, και / φωνές, χωρισμένες σε δύο / ημιχόρια (τενόροι, βαρύτονοι) / με τους εξάρχοντες. Για παρά / σταση αρκούν 20 χορευτές. / Το έργο ολοκληρώθηκε το 1947 / σε συνεργασία με τον ποιητή.» Το 1966, ο Γεράσιμος Μηλιαρέσης (που ήταν επίσης μέλος της Ένωσης Ελλήνων Μουσουργών) μετέγραψε μέρη του έργου για κιθάρα. Δύο από αυτά τα έπαιξε ο ίδιος (πιθανότατα σε ραδιοφωνική μετάδοση). Το 2024 ο Διονύσης Μπουκουβάλας εντόπισε το έργο στο αρχείο του γιου του συνθέτη, Διονύση Μηλιαρέση, ο οποίος ευγενικά του παραχώρησε φωτοαντίγραφο των σχετικών χειρογράφων και επέτρεψε τη δημόσια ερμηνεία του. Στα εν λόγω χειρόγραφα βρέθηκαν ολοκληρωμένα τρία από τα *Χορικά*.

Ορέστης Καλαμπαλίκης

Είναι κιθαριστής και συνθέτης που ζει μεταξύ Αθήνας και Παρισιού. Οι συνθέσεις του συνδυάζουν τις επιρροές της ελληνικής παράδοσης με τη δυτική μουσική γλώσσα και την κλασική φόρμα. Στη συνεχή αναζήτησή του για νέους τρόπους έκφρασης, συνεχίζει να εισάγει νέες τεχνικές και μεθόδους παιξίματος για την κιθάρα. Ερμηνεύει ο ίδιος τα έργα του ή τα εμπιστεύεται σε καταξιωμένους σολίστ ή σύνολα. Συνθέτει επίσης για το θέατρο. Γεννήθηκε στην Αθήνα και ξεκίνησε να παίζει κιθάρα σε ηλικία επτά ετών. Αφού ολοκλήρωσε τις σπουδές του στο Εθνικό Ωδείο Αθηνών

(τάξη Γιάννη Πετρίδη), έγινε δεκτός στο Conservatoire National Supérieur de Musique et de Danse de Paris (τάξη Roland Dyens), απ' όπου απέκτησε το Diplôme de Formation Supérieure το 2009. Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου απέσπασε πολλά βραβεία σε διεθνείς διαγωνισμούς κιθάρας. Παράλληλα με τις παραστατικές του δραστηριότητες σπούδασε σύνθεση με τον Bernard Cavanna (Conservatoire des Gennevilliers) και απέκτησε μεταπτυχιακό δίπλωμα (Master II) στη Μουσική και Ηχητική Δημιουργία (Création Musicale et Sonore) από το τμήμα μουσικολογίας του Πανεπιστημίου Paris VII. Τρία από τα έργα του για σόλο κιθάρα έχουν αποσπάσει πρώτα βραβεία σε ισάριθμους διεθνείς διαγωνισμούς σύνθεσης. Για την έκδοση των έργων του συνεργάζεται με τους εκδοτικούς οίκους Lemoine, Les Productions d'OZ, Παπαγρηγορίου-Νάκας. Εκτός από τις κλασικές του σπουδές έχει επηρεαστεί από διάφορα μουσικά στυλ και έχει συνεργαστεί με πολλούς καλλιτέχνες (Κ. Καστοριάδη, Σ. Αβραμίδου, Άλκ. Πρωτοψάλτη, Μ. Φραγκούλης, Δ. Σαββόπουλος, Στ. Κορκολής, Quinteto TangARTo κ.ά). Έχει συμμετάσχει σε πολλές ηχογραφήσεις και έχει εκδώσει ένα σόλο άλμπουμ (Blues for a Woodpecker, 2018) και ένα ντουέτο με την Κυβέλη Καστοριάδη (Songs for a Blue Cloud, 2017). Τον Ιούνιο του 2024 ηχογράφησε το έργο *Rhapsody for guitar and Orchestra* με την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών υπό τη διεύθυνση του Κορνήλιου Μιχαηλίδη. Έχοντας πολυετή πείρα στη διδασκαλία του οργάνου, καλείται συχνά σε master-classes στη Γαλλία. Από το 2018 μέχρι το 2023 ήταν συντάκτης του περιοδικού *Guitare Classique Magazine*, έχοντας την ευθύνη του παιδαγωγικού τμήματος της έκδοσης.

Ará (2019)

Το έργο αποτελείται από τρία μέρη και είναι εμπνευσμένο από την ελληνική μυθολογία: Η Αράχνη ήταν μια όμορφη και ταλαντούχα νεαρή γυναίκα, αλλά και αρκετά αλαζονική ώστε να προκαλέσει τη θεά Αθηνά σε διαγωνισμό υφαντικής. Ο διαγωνισμός έλαβε χώρα και το ύφασμα της Αράχνης κρίθηκε ανώτερο από της Αθηνάς, γεγονός που προκάλεσε την οργή της θεάς η οποία και χτύπησε την Αράχνη με τη σαΐτα του αργαλιού. Εκείνη τη στιγμή, η νεαρή κοπέλα συνειδητοποίησε την ύβρη που είχε διαπράξει. Έτρεξε στο δωμάτιό της, ύφανε ένα σχοινί και κρεμάστηκε με αυτό. Η θεά Αθηνά τη λυπήθηκε και μετρίασε την τιμωρία της, μεταμορφώνοντάς την σε αράχνη. Με αυτόν τον τρόπο, θα μπορούσε να κατασκευάζει υπέροχα υφαντά στην αιωνιότητα, αλλά αυτά θα καταστρέφονταν συνεχώς από τους ανθρώπους. Το έργο είναι αφιερωμένο στον Gabriel Bianco και κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Lemoine.

Π

Κυριάκος Τζωρτζινάκης

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1950. Ως τα 17 του χρόνια ασχολήθηκε ερασιτεχνικά με τη μουσική, ερχόμενος σε επαφή με την κιθάρα, κυρίως μέσω των ειδών της ροκ, της μπλουζ κι αργότερα της τζαζ. Το 1967 άρχισε μαθήματα κλασικής κιθάρας στο Εθνικό Ωδείο της Αθήνας, στην τάξη του Δημήτρη Φάμπα. Αφού παρακολούθησε μαθήματα δημοσιογραφίας στην Αθήνα, το 1970 - 71 ταξίδεψε στη Φλωρεντία για να σπουδάσει ανώτερα θεωρητικά στις τάξεις των Α. Κόμπασι και Φ. Νταντέρα στο Ωδείο της Φλωρεντίας και αρχιτεκτονική στο Πανεπιστήμιο της Φλωρεντίας, απ' όπου και αποφοίτησε. Επιστρέφοντας στην Ελλάδα το 1974, συνέχισε τις κιθαριστικές του σπουδές στο Εθνικό Ωδείο. Το 1983 απέκτησε δίπλωμα στην κιθάρα με βαθμό άριστα. Αξιόλογη ήταν η δραστηριότητά του

ως σολίστ σε συναυλίες έντεχνης και τζαζ μουσικής, στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Δίδαξε παράλληλα κιθάρα, στο Εθνικό Ωδείο και στο Ωδείο Αθήναιον. Με τη σύνθεση ασχολήθηκε από νωρίς, γράφοντας ως επί το πλείστον έργα για σόλο κιθάρα, αλλά και για δύο κιθάρες ή σύνολα μουσικής δωματίου. Οι 12 *Σπουδές για κιθάρα* (1976) έλαβαν εγκωμιαστική κριτική και συμπεριλήφθηκαν στο πρόγραμμα διδασκαλίας του Εθνικού Ωδείου. Επίσης, το *Νυχτερινό αρ. 3* για κιθάρα (1980) τέθηκε στο υποχρεωτικό πρόγραμμα του Α' Διεθνούς Διαγωνισμού Κιθάρας «Μαρία Κάλλας». Μουσική του Κ. Τζωρτζινάκη παρουσιάστηκε στο Α' Διεθνές Φεστιβάλ Κιθάρας της Ουγγαρίας και στο Πειραματικό Θέατρο της Φλωρεντίας. Κατά την περίοδο της κυκλοφορίας του μουσικού περιοδικού «Ταρ» (1982 - 1986) υπήρξε βασικός αρθρογράφος, καταθέτοντας αξιόλογα κείμενα σχετικά με την έντεχνη και την τζαζ μουσική. Απεβίωσε στην Αθήνα, στις 22 Οκτωβρίου 1989, σε ηλικία 39 ετών.

Nocturno no. 3 (1980)

Γραμμένο το 1980, το *Νυχτερινό αρ. 3* αποτελεί το καταληκτικό έργο του κύκλου των τριών νυχτερινών του Κυριάκου Τζωρτζινάκη. Η αξία του αναγνωρίστηκε νωρίς, καθώς το 1984 επιλέχθηκε ως υποχρεωτικό έργο στον 1ο Διαγωνισμό Κιθάρας «Μαρία Κάλλας». Μουσικά, το έργο ισορροπεί ανάμεσα σε ρομαντικά και ιμπρεσιονιστικά στοιχεία, ενώ η δομή του παραπέμπει συνειρμικά στο εμβληματικό Πρελούδιο από την *1η Σουίτα για τσέλο* (BWV 1007) του J.S. Bach. Όπως σημειώνει ο Νότης Μαυρουδής, πρόκειται για ένα έργο που καταφέρνει να «μιλήσει» με σύγχρονη γλώσσα, αξιοποιώντας την ιστορική γνώση του παρελθόντος: «Το έργο του Τζωρτζινάκη δείχνει αυτή την τέχνη του 'δεσίματος' των μεγάλων μουσικών κατακτήσεων με εκείνη της σύγχρονης έμπνευσης».

Π

Μιχάλης Τραυλός

Γεννήθηκε στις 7 Ιουλίου 1950 στον Πειραιά. Ξεκίνησε τις μουσικές του σπουδές στο Εθνικό Ωδείο Αθηνών το 1970 με τον Μιχάλη Βούρτση. Το 1975 έγινε δεκτός στην Hochschule der Künste του τέως δυτικού Βερολίνου, όπου σπούδασε σύνθεση με τον Isang Yun (Δίπλωμα 1980). Από τον Δεκέμβριο του 2024 ζει στην Πάτρα ως συνθέτης και καθηγητής σύνθεσης. Έργα του κυκλοφορούν σε CD από την El Culto, Ablaze και Phasma-Music.

In blue (2017)

Three pictures (2002)